

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **J. U. O.**, zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem, Vinohradská 22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2023, čj. MV-108675-6/OAM-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2023, čj. 22 A 22/2023-24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 3. 2023 Policie ČR uložila žalobci správní vyhoštění a stanovila dobu jednoho roku, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 7. 2023 zamítl a potvrdil tak rozhodnutí o správním vyhoštění. Krajský soud zamítl následně podanou žalobu.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítá, že správní orgány ani městský soud nezjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nešetřily oprávněné zájmy stěžovatele a nezohlednily specifické okolnosti případu. Napadená rozhodnutí a rozsudek jsou nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Stěžovatel přicestoval do ČR z Ukrajiny, kde studoval, protože se bál o svůj život (z důvodu napadení Ukrajiny Ruskem). V rámci přiměřenosti rozhodnutí o správním vyhoštění mělo být zohledněno, že stěžovatel je *de facto* válečný uprchlík, byť má jiné občanství než ukrajinské. Rusové stěžovatele vyhnali z jeho druhého domova a nyní je nucen opustit další zemi, nadto mu je zakázán pobyt ve všech členských státech EU na velmi dlouhou dobu. Správní orgány měly být tolerantnější a nevycítat stěžovateli, proč a jak se ocitl na území ČR. Vyjma důvodu správního vyhoštění se stěžovatel nedopustil žádného společensky závadného jednání, a proto je rozhodnutí o správním vyhoštění nepřiměřené. Podle stěžovatele není přiměřená ani doba, po kterou nesmí vstoupit na území členských států EU. Případy, s nimiž krajský soud srovnával nyní projednávanou věc, jsou nepřiléhavé. Krajský soud pouze odkázal na zákonné rozpětí doby správního vyhoštění, aniž

zkoumal přiměřenost konkrétně uložené doby v této věci. Napadený rozsudek je v tomto ohledu nedostatečný, resp. věcně nesprávný. Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil napadený rozsudek, věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal stěžovateli náhradu nákladů řízení.

[3] Žalovaný se plně ztotožnil s posouzením krajského soudu a odkázal na správní spis (zejména na napadené rozhodnutí). Navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou NSS či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit dosavadní judikaturu. Stěžovatel ani netvrdí, že se krajský soud bezdůvodně odchýlil od ustálené judikatury nebo že hrubě pochybil při výkladu práva. Nic takového nezjistil ani NSS.

[7] Krajský soud velmi podrobně vypořádal všechny žalobní body, které se obsahově do značné míry shodují s kasačními námitkami. Krajský soud své závěry zdůvodnil, srozumitelně vysvětlil a opřel je o skutková zjištění ze správního spisu. Odkázal rovněž na přílehlavou judikaturu (např. rozsudky NSS ze dne 19. 4. 2018, čj. 3 Azs 234/2017-30, ze dne 14. 3. 2019, čj. 1 Azs 36/2019-31, ze dne 4. 4. 2019, čj. 1 Azs 45/2019-28). Ostatně sám stěžovatel s názory krajského soudu v kasační stížnosti polemizuje a namítá jejich věcnou nesprávnost. Rozsudek krajského soudu tedy není ani nepřezkoumatelný.

[8] NSS neshledal přijatelnými ani další kasační námitky stěžovatele. Správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav, šetřily zájmy stěžovatele a zohlednily veškeré relevantní okolnosti. Rovněž krajský soud se případem stěžovatele důkladně zabýval. NSS v podrobnostech odkazuje na napadená rozhodnutí správních orgánů a krajského soudu. Níže již pouze shrnuje nejpodstatnější skutečnosti a právní závěry.

[9] Námitkami, jež se týkají důvodu opuštění Ukrajiny stěžovatelem, se krajský soud zabýval zejm. v bodech 17 a 19 napadeného rozsudku. Lze shrnout, že stěžovatel mohl z Ukrajiny vycestovat do svého domovského státu. Skutečnost, že Ukrajina čelí ruské agresi, sama o sobě stěžovatele neopravňuje vstoupit a pobývat na území ČR bez pobytového oprávnění. Stěžovatele nelze srovnávat s ukrajinskými uprchlíky, jejichž domovský stát byl napaden agresorem, a proto jsou nuceni opustit své domovy. Správní orgány prokázaly, že vycestování stěžovatele zpět do Nigérie je možné (viz body 18, 20 a 21 napadeného rozsudku). Stěžovatel na Ukrajině (od roku 2021) pouze studoval, v Nigérii má rodinné zázemí a v řízení nevyplynuly žádné relevantní skutečnosti, proč by se tam nemohl vrátit.

pokračování

[10] Námitky ohledně nepřiměřenosti rozhodnutí o správním vyhoštění krajský soud vypořádal zejm. v bodech 14 až 19 napadeného rozsudku. NSS s tímto odůvodněním souhlasí a konstatuje, že má oporu ve správním spise. Správní vyhoštění není nepřiměřeným zásahem do stěžovatelova soukromého a rodinného života. Stěžovatel výslovně uvedl, že žádné rodinné či společenské vazby na území ČR nemá. Nemá zde ani ekonomické či kulturní vazby. Jeho rodiče i sourozenci žijí v Nigérii, kam se může vrátit. Vycestování stěžovatele do země původu nebrání ani jeho věk, zdravotní stav či schopnost postarat se o sebe.

[11] Ve správním řízení bylo dále prokázáno, že stěžovatel od 6. 1. 2023 pobývá na území ČR bez platného pobytového oprávnění. Tím byla naplněna skutková podstata § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Skutečnost, že stěžovatel po svém příjezdu požádal o mezinárodní ochranu, sama o sobě neznemožňuje uložení správního vyhoštění. Tím méně lze k takovému závěru dospět, jestliže byla tato žádost stěžovatele zamítnuta (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 3. 10. 2023, čj. 5 Azs 50/2021-33). Rozhodnutí o správním vyhoštění podle citovaného ustanovení nebrání ani skutečnost, že stěžovatel v ČR nenarušoval veřejný pořádek ani neporušoval jiné předpisy. Ani v tomto ohledu tedy rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele není nepřiměřené.

[12] Námitkou nepřiměřenosti doby, po kterou nelze stěžovateli umožnit vstup na území členských států EU, se krajský soud zabýval v bodech 22 až 24 napadeného rozsudku. Také s tímto posouzením se NSS ztotožňuje a shrnuje, že správní orgány stanovenou dobu zdůvodnily, zvolily její délku na spodní hranici (jeden rok z možných pěti) a nijak nevybočily z mezí správního uvážení. Krajský soud nad rámec nezbytného posouzení odkázal na skutkově podobné případy, které soudy dříve řešily a v nichž byla doba jednoho roku (popř. delší) shledána přiměřenou třeba i za pouhý několikahodinový neoprávněný pobyt na území ČR. Naopak stěžovatel neuvedl žádný konkrétní případ, v němž by za okolností obdobných nyní projednávané věci správní orgány rozhodly o kratší době.

[13] NSS uzavírá, že správní orgány a krajský soud se případem stěžovatele podrobně zabývaly. Jejich závěry jsou logické, přesvědčivé a mají oporu ve správním spise i právních předpisech. NSS neshledal žádné pochybení, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti, a proto ji odmítl (§ 104a s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu